

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 28
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
13 Iulie 1940

PROGRESUL SPIRITUAL IN VIAȚA CREȘTINĂ

Lepădați dar orice răutate, orice vicleșug, orice tel de prefăcătorie de prizmă și de clevelire, și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire.

1 Petru 2 1—2.

În aceste 2 versete, avem două sfaturi, date prin Duhul Sfânt, necesare pentru progresul nostru spiritual și anume: 1. Să lepădați și 2. Să doriți.

După ce în capitolul I Apostolul Petru a vorbit despre starea înaltă a credincioșilor prin har, arătându-le care este nădejdea dragostei creștine, ajunge acum la capitolul II să le dea niște sfaturi mai serioase acelor care nu cunoșteau toate lucrurile necesare pentru viața practică creștină.

Desigur, omul nu poate să-și vadă singur cât de păcătoasă este inima sa, de aceea este nevoie ca el să se uite într-o oglindă și oglinda sufletului este Sfânta Evanghelie.

Inima omenească ar putea fi asemănată cu o casă incuiată, ale cărei ferestre sunt acoperite cu niște perdele groase. Abia atunci când se dau la oparte perdelele, se poate vedea câtă murdărie se află acolo.

Așa este cu inima omului, cu cât se dă mai mult la oparte perdeaua, cu atât mai mult se descoperă murdăriile depuse acolo, în timpul întunericii morale, adică când trăiește fără Dumnezeu.

În adevăr, omul care cunoaște pe Domnul Isus ca Mântuitor, cu ajutorul Sfintei Evanghelii, poate să dea slavă lui Dumnezeu, căci a primit prin credință în El, în mod gratuit mântuirea.

Dar cu toată bucuria, el obsearvă ceva mai târziu, tot prin ajutorul oglinzii spirituale, că inima este plină încă de răutate, de prizmă, de lăcomie, etc.

Cu toată că se crede — bine la început, omul ajunge mai târziu la încredințarea fermă, că înăuntrul său este plin de mulțime spurcăciuni.

Însăși Apostolul Pavel, care se credea tare după legea strămoșească, ajunge mai târziu să-și recunoască slăbiciunea sa și nu se ascunde, ci din potrivă, el declară în Rom. 7:18 și spune: „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine”. Iată cât de mult s'a umilit el.

Poate cineva să spună: Cum? N'avea el pe Domnul Hristos? Da! L-avea, însă în acest text nu-i vorba de Domnul Hristos și nici de cuvântul vieții, ci este vorba de firea veche, adică de omul cel vechi.

Omul care s'a întors la Dumnezeu, a intrat în școala lui Dumnezeu și el învață să deosebească faptele firei de cele ale Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt s'a folosit de acei ce au scris Cuvintele lui Dumnezeu, ca să ne dea aceste îndemnuri, pe care orice credincios trebuie să le cunoască și să le îndeplinească.

Credincioșii către care se adresa Apostolul Petru, erau născuți din nou. Însă cunoștințele lor din Vechiul Testament, nu mai jucău nici un rol în starea lor nouă în Hristos, ci din potrivă, ei trebuiau să lepede tot ceiace caracteriza-se viața lor în trecut, întrucât n'aveau nimic comun cu viața cea nouă în Hristos.

Și lepădând tot ce avea legătură cu trecutul, să dorească laptele curat și necesar ca unor prunci în Hristos.

Laptele curat adică, cuvântul lui Dumnezeu cu toată simplitatea lui, fără nici un amestec cu vreun element străin, adică cu altă învățătură.

Cuvântul citit în Sfânta Scriptură ne spune: „Lepădați orice fel de răutate”. De ce? — Căci răutatea face parte din firea veche, care este totdeauna gata, să se manifesteze.

De exemplu: Citiți în II Tim. 4:14. cum Alexandru, căldărarul, a făcut mult rău, Apostolului Pavel.

Un exemplu de azi: Vezi pe cineva că este credincios și-i spui să nu facă cutare lucru și el n'ascultă și ducându-se deunde i s'a interzis, el cade în păcat.

Dacă ție-ți pare bine de această cădere, iată o răutate care trebuie lepădată.

Cineva te-a vorbit de rău în dos și tu aflând aceasta, nu încetezi a o repeta. Ei bine! și această răutate trebuie lepădată. Te-a asuprit cineva într'un fel oarecare și simți că din tine iese o ură și o pornire spre răsunare, ei bine, și această răutate trebuie lepădată.

Dumnezeu spusese Israelitilor, că atunci când vor intra în Canaan, să ucidă pe toți Cananiții, fără a cruța vreunul, dar ei au mai lăsat pe câțiva și vai ce neazuri au avut de suferit din cauza lor.

Ce învățăm noi din aceasta? Nici un fel de cananit nu trebuie să mai rămână în inima noastră, din ziua în care a pătruns în ea Domnul Isus, adică nici o răutate.

VICLEȘUG

Trebuie lepădat orice fel de vicleșug din viața ta. Dacă, după întoarcerea la Dumnezeu, ai osândit unele lucruri, nu uita că ele nu s'au depărtat de tine. muluis

Citește cântecul acela: „Inima Omului” ca să poți cunoaște cât de cât lupta ce o dă cel rău, atât în jurul tău, cât și în lăuntru tău.

Vicleșug mai înseamnă: om viclean, și perfid. Viclenie înseamnă: trădare, șiretenie, înșelătoare, pungășie.

Cuvântul ne îndeamnă ca nimeni să nu umble cu vicleșug în treburi față de frațele său.

Perfid sau viclean este omul ce-ți arată o dragoste, dar în inimă te urăște de moarte, și iată această viclenie trebuie lepădată!

Șiretenia este ceva din firea șarpelui, despre care cetim că era cel mai șiret dintre toate făpturile. Satan este tare șiret.

Trădarea este soră cu viclenia, de a-

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
 Responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 28 Sâmbătă 13 Iulie 1940
 Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinditate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
 trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIA

Atragem atenția fraților cu privire la statutul de organizare al Cultului creștin baptist din România, care a fost aprobat și publicat în Monit. Of. Nr. 34 din 10 Febr. 1940, că a fost tipărit de Uniune în broșură și se găsește de vânzare la depozitul de literatură din Arad, str. Lae Barna Nr. 4. Costul este 5 lei bucata plus spesele. Grăbiți-vă și aprovizionati-vă cu numărul de bucăți suficiente pentru toți membrii, căci în curând nu va mai fi deoarece e căutat și de alții car, nu fac parte din confesiunea noastră și o a doua ediție nu vom mai scoate deoarece tipăritul s'a scumplit mult.

Intrebări Personale

1. Au văzut oamenii în tine vieța pe care o predici?
2. Ai depus toată puterea ta să-ți păstrezi vieța curată și sfântă?
3. Cum e haina pe care sângele lui Isus și-a spălat-o la cruce?
4. Lucrează Dumnezeu prin Duhul Său în inima ta și prin tine la inima aproapelui tău?
5. Depui și tu lucrul pe care l-a depus El pentru tine?

Harmoniuri
 bune și ieftine
 pentru biserici
 și familii găști

la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolidineanu No. 16.

„Voi sunteți martorii mei — zice Domnul“

Isata 43:10

Pescarul e un martor a lui Hristos

Numai Duhul Sfânt îl poate călăuzi pe pescar cu succes în lucrul lui mareț, oricât de bine ar fi el pregătit. Totuși noi știm că Duhul Sfânt nu folosește pe cei ce nu vor să se pregătească. Chiar cetind aceste cuvinte slabe Duhul Sfânt le întărește, le accentuează, scoate alle indemnuri puternici pentru fiecare cetitor, așa că încet, încet devii o uneltă pregătită de Duhul Sfânt pentru lucrarea Lui măreață.

Noi trebuie să știm că numai Isus este dădătorul vieții, iar partea noastră este numai să mărturisim în puterea Duhului despre El. A mărturisi fără puterea Duhului e primejdios, nefolositor, obosește și enervează ființa noastră și pe cel ce ascultă: Oricât ar fi puterea pământescă, firească, convingere și statornicie, totuși aceasta probabil va convinge puțin mintea, pentru moment, apoi nimic. Chiar o vorbire frumoasă va lăsa o impresie frumoasă, ca multe altele, dar aceasta nu-l va ajuta să iasă din păcat.

În puterea Duhului! Este știut că numai Duhul Sfânt îl poate hotări pe cineva prin multe mijloace să fie pescar. Duhul Sfânt îl însoțește bucurios, pentru că aceasta e lucrarea Lui specială. „Eu voi merge înaintea ta, voi sparge ușile de fier și voi rupe zăvoarele de aramă”. Pescarul va așeza sau va instala în necredincios un bec, iar Duhul Sfânt va lumina prin el. Însă Duhul Sfânt cu timpul va face un pas mai departe, orice vorbă va fi rostită în puterea Duhului, nu a firei pământesti. Aceasta nu înseamnă că va vorbi tare, aspru sau plângător. Este vorba despre cuvântul slab, spus liniștit prin care Duhul sfânt lucrează. Poate ai auzit cuvinte spuse liniștit încet, dar care zdrobeau sfărâmau totul în cale. Aceasta este în puterea Duhului. Nu a se certa, nu a înjosi, nu a contrazice, nu a vorbi lucruri de care nu atârână mântuirea, ci simplu a mărturisi în puterea Duhului Evangheliei. Atunci Hristos îi va da vieța. Acesta este monopolul divin. Mulți ei vor să dea vieța aceasta-i greșit.

Mărturisirea trebuie să izbucnească dintr'o inimă plină de dragoste și sinceritate naturală. Aici firea pământescă este cu totul nepotincioasă. Această este slujba Duhului, acum în noi. La început pescarul poate va face o încercare sau două fără această, pentru că să simtească nevoia să ceară să capete și să știe stăpâni acest teren minunat: „O mărturie care izbucnește din dragoste”. Aceasta este învățătura specială a Duhului în

inima pescarului. Duhul este acela care stârnește un foc care arde din ce în ce mai tare. Ceice au fost la mare, povestesc că dacă mergeau mai departe în apa mării, simțeau cum puterea mării îi atrăgea tot mai mult, tot mai adânc. Dar când se întorceau spre mal, apa se împotrivea. Exact așa este și cu pescarul de oameni, focul pe care Duhul Sfânt i l-a aprins în inimă, creștin din ce în ce. Ar vrea să stea nepăsător dar nu mai poate. Dragostea și răvna din inima lui izbucnesc din ce în ce mai puternic. Fără izbucnirea dragostei, slujba pescarului devine slabă, este ca pasărea fără aripi, ca săgeata fără vârf, ca trenul fără locomotivă. Când aceasta lipsește, nu numai pescarul vede, ci chiar și ceilalți văd că el e ca ei, n'are nimic de spus ceva ce-l arde, ci doar o simplă datorie de formă rece nepăsătoare, care sau izgonește sau îi produce nepăsare celui ce ascultă.

Am văzut nu odată pe cineva care nu se mai putea ținea să nu spună ce avea pe limbă. Aștepta cu toată nerăbdarea mâcar că nu spunea cine știe ce noutate, totuși se făcea pe deplin ascultat, fiindcă povestea cu tot focul, chiar pe el îl mișca ce spunea. De așa pescari are nevoie Duhul Sfânt. Chiar dacă vom face așa, totuși să nu uităm niciodată că:

„Trebuie să ne reîntipărim din nou și din nou că nu mărturisim despre Cineva care a trăit acum două mii de ani, ci despre Hristos cel viu, care este cu noi și acum. Prezența Lui lângă noi nu dă o autoritate cu totul depină. Două lucruri care nu trebuie să lipsească niciodată unui pescar, siguranța prezenței lui Hristos pretutindeni, unde se află și mărturisește și preciziunea cunoștinței Scripturi. Siguranța prezenței Lui. Această aromă, acest parfum ceresc în jurul credinciosului îi dă o putere pe care nu o poate nici înțelege ce-l ce nu-l are nici n'o poate explica îndeajuns. O bucătică de cer este în jurul pescarului. Un fel de car al biruinței, cum zice apostolul Pavel. Garda cerească. Care nu lasă ca puterile întunecoase să se apropie de pescar. Ceva și mai mult dacă se apropie pescarul de cineva și vorbește, puterea celui rău nu-l poate sprijini pe ascultător și acel ce ascultă se simte ușurat, și n'ar vrea să se despartă de pescar. „Urmează pe Hristos și va face din tine ce a făcut de mine”. Dacă pescarul vorbind va sta sub prezența lui Hristos în mod conștient, atunci nu se poate ca cel ce ascultă să nu știe aceasta.

Vino la Isus Mântuitorul.

PESCARUL

MERGI PE DRUMUL TĂU...

1. Imp, 19:15.

de IOAN RUSU

Omul lui Dumnezeu Ilie, a avut drumul său în viață. Nu știm prea mult istoria acestui om. El apare de odată ca prooroc în Biblie, și în momentele cele mai grele. Poporul lui Dumnezeu se abătuse din drumul lui, luase calea idolatriei. Proorocii lui Baal, convertise majoritatea populației pentru idoli. Ilie, trebuia să-l întoarcă la Dumnezeu adeverat. Pentru aceasta însă, i-a trebuit o credință puternică, o viață de rugăciune aprinsă și o speranță de neînviș. El era pe drumul lui de luptă contra idolatriei. Pe drumul biruinței, care l-a dus la izbândă. Proorocii lui Baal au murit și poporul Domnului a început să-și cunoască din nou Dumnezeu.

DRUMUL DESNĂDEJDII. În urma biruinței asupra idolatriei, Ilie a fost greu încercat. Viața lui este din nou pusă în joc. În loc să primească onoare și recunoștință pentru că a deschis cerul și a adus ploaia pe pământ, e prigonit și amenințat cu moartea. Aceasta l-a făcut să-și schimbe drumul. El a luat calea desnădejdiei. Nu mai vede nicio cale de scăpare. El vrea să moară. El, omul care altă dată era plin de credință și speranță, astăzi vrea să moară. Nu mai vede nimic de făcut. Parcă Dumnezeu l-ar fi părăsit lăsându-l în mâinele oamenilor. Acest drum l-a dus în peștera întunecoasă. În locul umbrelor. Da, calea desnădejdiei nu poate duce într'un loc mai bun pe nimeni. Care e drumul tău cetitor iubit!? Poate și tu ieri erai plin de credință și speranță; lucrui cu râvnă și azi nu știi ce faci. Poate ai pornit pe drumul desnădejdiei! O nu uita că el sfârșește în peșteră la întuneric. Întoarce-te și mergi pe drumul tău.

DRUMUL MISIUNII. Ilie credea că și-a terminat lucrul și că Dumnezeu n'ar mai avea de făcut nimic cu el. El nu știa că misiunea lui e veșnică și nu se termină pe pământ. El nu știa că misiunea lui începută în lume va continua în cer. Ce crezi tu despre lucrul tău? Unde gândești că se va sfârși misiunea ta? Poate ești alături de Ilie în momentul de față. Dacă ești credincios lui Dumnezeu, nu uita că lucrul tău e veșnic și fără de sfârșit. El fără de sfârșit, va avea lucru pentru tine în viața aceasta și în cea-laltă. Ilie gândea că mormântul e sfârșitul său și lucrul lui s'a terminat. Dumnezeu îi descoperă că cerul e locul lui și drumul misiunii sale e veșnic.

Deși omul lui Dumnezeu întâmpina greutăți în lume, el trebuie să meargă înainte. Nu uita că ai început un lucru veșnic. Pe ce drum mergi? Ești sigur că ești pe drumul tău și-ți faci misiunea ta? Dacă nu, caută și întoarce-te pe drumul tău.

DRUMUL IDEALULUI TĂU. Omul fără ideal nu-i mai mult decât un animal — spune un om mare. — În general fiecare om are un ideal. Dar natura idealurilor e deosebită. Ilie avea un singur ideal: să întoarcă pe frații lui la Dumnezeu și să descopere pe Dumnezeu lui, în așa fel ca și dușmanii să-l cunoască. El a ajuns la acest rezultat. Dumnezeu i-a împlinit dorința, însă după multe încercări și dureri. Care este idealul tău? Cred că ai un ideal; fie mic sau mare. Ași vrea să te întreb dacă ești sigur că e bun? Dacă da, atunci mergi înainte și nu obose. Incepe-te în Domnul și El va lucra. Incredințează-i Lui idealul tău și-L vei realiza curând. Poate că tu aveai ieri un ideal la care țineai cu atâta foc; aveai un plan de care erai sigur că-i bun, ai slăruit poate zile și ani ca să-l atingi și azi ai oboseit. Dece? Încercarea răbdării tale te-a adus la desnădejde. Dumnezeu are un cuvânt pentru tine: „Întoarce-te și mergi pe drumul tău”. Ai credință în al tău pas și idealu-ți vei atinge.

DRUMUL POCĂINȚII PERSONALE. Pocăința e un proces continu în viața omului. Unii creștini gândesc, că au terminat cu acest subiect atunci, când au mărturisit credința lor prin botez. Din aceeași cauză au rămas așa de mici la suflet și minte. Ei nu se deosebesc decât formal de ceilalți oameni. Singurul lucru pe care îl fac acești creștini este păstrarea obiceiurilor și formelor religioase pe cari le-au primit la început.

Domnul Isus, nu se poate uni cu asemenea creștini. El spune: „Întoarce-te la faptele tale dintâi...” Adu-ți aminte unde ai căzut și pocăiește-te.” Prin aceste cuvinte Domnul Isus arată că pocăința e o lucrare de fiecare zi în viața omului. Numai acei credincioși vor crește în har, cari zilnic se pocăiesc. O pocăință cu râvnă. Să vadă și alții că în viața creștinului lucrează o putere transformatoare. Unde te afli tu în aceasta privință? În viața ta pocăința e un proces continu? Dacă nu întoarce-te și mergi pe drumul tău — pocăința personală. —

DRUMUL DESĂVĂȘIRII. Ținta Duhului Sfânt în legătură cu omul credincios este să-l facă desăvârșit. Dar aceasta se poate face numai în măsura în care credinciosul se lasă condus de Duhul Sfânt, care respectă voiața omului.

Sunt multe piedeci în calea desăvârșirii. Trecutul trist a fiecărui om și păcatele personale sunt o piedică. Dar apostolul Pavel spune: „Eu nu cred că l-am apucat — adică premiul — sau că am ajuns desăvârșit; dar fac un singur lu-

cru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Hristos Isus”. Cum stai tu cu desăvârșirea caracterului tău personal? Mergi înainte sau dai 'napoi? Dacă ai început să mergi înapoi, întoarce-te în timpul cel mai scurt și **MERGI PE DRUMUL TĂU!**

Deci nu uită scumpul meu cetitor, că drumul tău nu e desnădejdea, nici indiferența de viață, ci să fii un om cu ideal, un om al datoriei și al misiunii; un om al pocăinții personale și să mergi pe drumul desăvârșirii până când carul cereșc te va ridica în slava ca și pe Ilie.

Urbă cu tâlc

Dacă nu poți face un bine, nu caută să faci rău. Dacă nu poți clădi spitale, orfeline mari, biserici, poți face o fântână, sădi un pom, mângăia o inimă frântă și sărăbită, poți întinde o mână de ajutor nevoiașului, văduvei, orfanului.

Nu poți trăi izolat în mijlocul semenilor tăi.

Dacă cei buni se dau în lături, se deschide drum larg celor răi.

Fă-ți datoria din conștiință nu din interes.

Dreptatea să-ți fie suprema lege, iar adevărul haina pe care o îmbraci. O nedreptate făcută unuia, este o amenințare pentru toți.

Chiar când te așteaptă suferința, să ai tăria de a spune adevărul, chiar și aceluia la cari nu le-ar conveni.

Numai dacă te poți stăpâni pe tine însuși, ai dreptul să conduci pe alții.

Mâina este cel mai rău sfătuitor.

Un semn de bunătate, făcut când trebuie, mișcă și pe cel mai rău la suflet.

Vorba ca și sângeața nu mai, acvin; bagă de seama să nu fie otrăvită, nici prea ascuțită.

Dărnicia nu caută în a da mult, ci în a da la timp și din inimă. Dați din puținul vostru, celor ce au mai puțin ca voi. Fii mut când dai și vorbește când primești.

Nu stima banul, nici mai mult nici mai puțin decât merită; el este un bun servitor, dar un rău stăpân. Lăcomia de bani duce la nedreptate și răutăți.

Leneșul fură societatea și înșală natura. Lenea ca și rugina distrug cu încetul. Munca scutește pe om de trei rele: plictiseala, vițiile și sărăcia.

Intrebuințează-ți calitățile, dar nu face paradă de ele.

Iuda Iscarioteanul

Cu siguranță persoana cea nenorocită din toată Biblia, cea mai întunecată și urâtă de toți credincioșii e Iuda, vânzătorul Domnului Isus. Și cu adevărat el e un nenorocit. Vrei o condamnare pentru cineva, îl iei pe Iuda. Vrei o asemănare mai înjositoare, e Iuda. Vrei un sfârșit tragic ca urmare a păcatelor, e a lui Iuda. Vrei să vezi unde duce diavolul pe cei ce-l ascultă, să te uiți la Iuda.

Cel mai trist nume în toată istoria omenescă e numele lui. Cel mai credincios și ascultător copil al celui rău e Iuda. Deci sfidarea noastră la adresa lui e pe deplin îndreptățită.

Multe nu prea știm noi despre el. Legende sunt destule cu privire la copilăria, tinerețea și familia sa. După cele arătate de Biblie ceiese că

I. El a fost un om în care n'a pătruns învățătura, gândul și dragostea lui Isus. Trebuie să nu pierdem din vedere că el a fost unul din ucenicii Domnului, unul din cei doisprezece. Deci un om care zi de zi, timp de 3 ani și aproape jumătate a trăit cu Isus, L-a ascultat în toate vorbirile, învățăturile și predicile Sale. L-a văzut cum ajută, vindecă, scapă de nenorociri, lecuște boale, dă vedere, alină durerile, înviează morți. L-a văzut pe toate și... cu atât a rămas.

N'a pătruns în inima lui nimic, cum nu pătrunde apa în piatra muntelui. Iată-l deci pe Iuda, om cu inima închisă. Tot ce a făcut Isus a ajuns numai până la inima lui, dar nu a putut intra. Ușa era închisă. Învățătura, gândul și dragostea Domnului au ajuns la el, dar n'au pătruns în el. Inima închisă e cauza că în multe vieți nu pătrunde nici învățătura, nici gândul și nici iubirea Celui pentru a ne scăpa de la iad a murit pe cruce. Cetitorul meu inima ta nu e închisă? Dragostea Domnului te cucerește pentru el?

Și, Iuda pe lângă o inimă închisă a mai avut o minte închisă. Ceace spunea Isus pentru el erau vorbe de clacă, idei și gânduri aruncate, cu cari el nici nu se gândea să-și muncească mintea. Gândurile lui erau altele. Minte lui era izvorul altor gânduri, altor cugete. Când Isus spunea învățăturile lui dătătoare de viață, Iuda se uita după mirul vărsat la picioarele Domnului sau se uită după lucrurile trecătoare. Iată cauza pentru care mulți din cei ce citeau Biblia nu o înțeleg, învățătura ei nu intră în capul lor. Minte lor e închisă.

Iarăși, el niciodată n'a fost atent. El era casierul grupului de ucenici, deci el se credea mare, se frământa cu multe, multe și nu avea timp să fie atent la Isus și ceilalți ucenici. N'a observat nici vorbele, nici felul de viețuire al tovarășilor și Învățătorului său. Și mulți sunt și azi

cu posturi prin biserici, și cari de atâta grijă nu mai au timp să fie atenți la predică și la rugăciune.

II. Apoi, Iuda mai era un om lumesc și egoist. „Pomul se cunoaște după roade”. a spus Domnul Isus. Iuda era omul care și-a asumat păstrarea pungii. Când Maria turnase mirul scump la picioarele Domnului, el protestează, că putea fi vândut. Iar când evreii îi oferă 30 de arginți, îl vinde și pe Învățătorul său, pe Isus.

E omul care dorea mai mult. Niciodată nu ar fi fost destul pentru el. Din ce avea, voia mai mult. Pofta venea mângâind. Și de aceștia sunt prea mulți azi. Nu e păcat să ai, dar e păcat când ai, să dorești mai, mult, să-ți legi inima și sufletul de lume și să fi egoist.

El însă, își ascunde acestea sub cămașa alturismului. „De ce să se facă risipa asta, când putea să fie vândut și banii dați săracilor”, spune Iuda când mirul a fost vărsat la picioarele lui Isus. Dar pe câți săraci i-a mai miluit el? Nicio urmă de milostenie. Parecă nu-l cunoaște Isus. De multe ori în ajungerea unor scopuri de-ale noastre, mârșave și păcătoase, îmbrăcăm o altă haină mai demnă.

Ce deosebire! Domnul Isus vorbea de cer și el îmbrățișează lumea, arginții, banii. Ce-i trebuie lui cerul? Poate n'a observat niciodată pe Domnul vorbind de cer, că ochii lui erau adânciți în lume. Isus iubeste pe toți, el numai banul. Domnul e gata să moară pentru toți, el numai pentru sine.

III. Și el era un om nesincer. Uitați-l în Ghetimani. E în fruntea coortei dușmanilor lui Isus. L-a vândut pe bani și se apropie de El să-L sărute. Câtă nemernicie! Să mai vii, să săruți pe Cel pe care L-ai vândut morții! El a făcut-o. A îmbrăcat ura, nesațul de bani cu cămașa dragostei, a legăturii intime. Credea că nu o să fie cunoscut. Ce înșelăciune! cum poate diavolul convinge până aici pe om? E orb el și crede că toată lumea nu vede.

A fost nesincer în fapte, vorbe și prietenie. Urmăriți-l în biblie și veți vedea că nu-l veți găsi la nicio activitate de ajutorare, dar numai atunci când e vorba de bani. Și mai vrea să se cheme ucenicul Domnului. Cântăriți-i vorbele, judecați-i prietenia. Nesincer pretutindenea.

Nesincer chiar cu el. Voia cu siguranță binele lui și și-a făcut rău. Credea că își asigură viitorul, dar și l-a nenorocit. Ce-au fost cei 30 arginți? I-au adus fericire sau nenorocire? Și Isus doar spunea: „Cine-va căuta să câștige viața o va pierde”.

Care i-a fost sfârșitul? Șpanzurătoare. După ce a făcut, s'a trezit conștiința, s'a sculat viermele care a răs,

l-a frământat, iar în chinul și sbuciumul conștiinței a alergat să repare ce a făcut. Dar nu se mai putea. Și a luat atunci calea iadului. S'a legat cu ștreangul, a făcut modul de craca pomului și a sărit. Iată-l spânzurat, legănat de vânt până s'a rupt craca și a căzut în praștie. Poarta iadului s'a deschis și și-a primit mucenicul.

Atenție la drum! Cum îți așterni așternutul dormi.

Rugăciune

Domnezeul nostru, care ești din veșnicie în veșnicie, noi venim acum la Tine. Îți aducem înaintea pe frații noștri acum despărțiți de noi, pe frații noștri din Basarabia și Bucovina. Ne doare soarta lor, ne gândim că strângere de inimă la ce-i așteaptă. Îi aducem la Tine. Fii Tu cel ei! Ajută-i Doamne să rămână credincioși chiar dacă vor plăti cu sângele și viața lor. Ei sunt acum în ciurul satanei, păzește credința în Tine.

Mulți vor ajunge în închisorile lanțului rece va urui în urma lor alți vor muri în chinuri și torturi și poate nu puțin se vor lepăda de Tine. Noi nu-i mai putem ajuta Doamne cu nimic, dar ne rugăm ție pentru ei. Rămâi Tu lângă ei, aproape de ei, de suferințele lor. Mângâie-i în durerile lor, dă-le tăria credinței, și fă minuni cu copiii Tăi. Ei sunt Doamne luăm mini acolo. Le vei lăsa oare să se stingă? Iar cei plecați pe drumuri în căutarea altor căminuri, fie în grija Ta.

Ești Mântuitorul nostru, ocrotește-ne până vom ajunge la Tine în cer. Amin.

Ne având material pentru MANA ZILNICĂ, acest număr al revistei apare fără

MANĂ.

la seama

ce vorbești

și unde vorbești

SPOVEDANIA ORBULUI

„Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb și acum văd”. Ioan 9:25.

Ce minunat știe să răspundă orbul dușmanilor lui Isus! Ce legată e inima lui de Cel ce i-a dat vedere! Sărmanul orb; n'a văzut din leagăn și până acum lumina soarelui, luna, cerul plin de stele, câmpul verde plin de flori, izvorul cu pârâiașul limpede curgând, nimic din frumusețile naturii. Acum toate le vede. Dar oamenii îi ser. Parcă-l învidiază că are și el lumină în ochii lui. El însă nu discută despre Isus, ci spune binele ce l-a făcut.

Poate în viață vor veni oamenii să discute despre Isus, ce vei spune tu? Vei încerca să dovedești cu argumente personalitatea lui Hristos? De multe ori e bună și asta, dar calea cea mai bună a unui mântuit e cea a orbului, să spuie ce a făcut El în viața ta. Prin asta ai făcut mult mai mult decât chiar ai vrut. Arată că ai fost un păcătos nemernic, sub osânda iadului și a morții, că păcatul era o plăcere a ta, că ființa ta era robită și zăvoirită de cel rău, iar acum ești mântuit, iertat de păcate, dăruit cu viață din belșug, că ești liber și vindecat prin jertfa, prin sângele, prin moartea Domnului Isus.

În fața acestui adevăr se vor pleca toate dovezile, toate argumentele. Isus e arătat și dovedit ca Mântuitor al oamenilor. Lucrarea Lui dovedește aceasta. Experiența mântuirii în viețile credincioșilor e ceva ce nu poate fi răsturnat de nimic.

Se spune că un ateu a propus unui predicator ca în public, într-o sală să discute despre Isus Hristos. Predicatorul primii. La data hotărâtă însoțit de un grup de credincioși veni la locul de discuție. Acolo era o mulțime adunate să asculte discuția. A început ateu să-L nege pe Isus; să-L batjocorească, să-L arate ca pe un singur om neputincios de a face ceace se crede despre El, etc. Când a terminat, a dat loc predicatorului. Acesta spune, că nu va încerca să-L dovedească pe Isus cu argumente și vorbe omenești, ci va da loc oamenilor să spună și ce a făcut Isus în viața lor. „Cine a fost păcătos și prin sângele lui Isus e spălat și mân-

tuit?” întrebă predicatorul. Și din sală se ridică un grup de credincioși. Se îndreptă apoi spre ateu și-i spuse: „Du-te te rog și convinge-i pe aceștia că Isus nu mântuie, când ei știu că au fost păcătoși iar prin Isus sunt mântuiți”.

Nu trebuie multă filosofie. Dovada vieții și ai făcut mai mult ca ceasuri întregi de vorbire. „Nu știu cine-I, dar eu una știu că am fost orb și acum văd. El mi-a dat vederea”, a spus orbul.

Se va muta soarele, va trece

pământul, dar va rămâne cel ce știe că Isus l-a mântuit și l-a spălat în sângele Său. Cel mântuit s'a legat de Isus și nimeni pe pământ nu-l mai poate deslega. „Cine ne va despărți de iubirea lui Isus?” întrebă apostolul Pavel. Nimeni și nimic, răspund credincioșii.

„Am fost orb și acum văd, am fost păcătos și acum sunt mântuit, am fost străin și acum sunt fiu prin Isus Hristos”.

de Tichil.

PROGRESUL SPIRITUAL ÎN VIAȚA CREȘTINĂ

(Urmare din pagina 1-a)

ceia orice duh de trădare trebuie lepădat.

„INȘELĂTORIA”

„Violența este soră bună și cu înșelătoria.

Unii caută să dea mai puțin la tramvai sau la tren. Ba că nu vrea să plătească pentru copil, spune că n'are nici 4 ani și minte. Zice că este creștin și totuși face declarații false la Percepție, face contracte cu sume mai mici, de cât este în realitate. Cumpără sau împrumută și nu plătește. Uită să mai dea înapoi, bani sau obiectul, etc. Lipsște dela serviciu și se scuză că a fost bolnav și minte. Dar ce sunt toate acestea? — Felurite înșelătorii!

Sunt mai multe ramuri de înșelătorie; oamenii se înșală unii pe alții. Părinții înșală sau păcălesc pe copii, și copii înșală pe părinți. Soțul își înșală soția și soția înșală pe soț. Satan înșală pe oameni și oamenii se înșală între ei. (Ier. 17:5) Negustorii înșală.

Înșelătoria este folosită de oameni mari, ca și de oameni mici, de cei săraci ca și de cei bogați. Înșelătoria se află nu numai între păgâni ci și printre creștini. De exemplu: Iacob a înșelat pe tatăl său (Geneza 27 6—24 de aceia se spune că Evrei sunt niște înșelători. Dar noi să nu uităm că toți suntem o apă și un pământ. Înșelătoria se găsește în lume, dar să nu uităm că ea pătrunde cu multă ușurință chiar și în mijlocul sfinților.

Sarpele a înșelat pe Eva, și Eva pe Adam. Sara a înșelat pe Avram și Rebeca pe Isac.

A înșela este păcat. Nu toți văd însă acest păcat. După cum un orb nu poate vedea că soarele luminează universul, tot așa, păcătosul nu poate vedea că înșelătoria îi întinează sufletul.

Un lucru este însă trist, când omul în-

șală chiar și pe Dumnezeu. citiți Matei 3,9,10.

Omul primește multe binecuvântări de la Dumnezeu, dar uită să-i dea dreptul lui. Iar când Dumnezeu îi vorbește despre aceasta, el face pe surdul și pe uitatul.

Ei bine, dacă noi am fost într'un fel, sau altul niște înșelători, trebuie ca de azi înainte să lepădam orice fel de înșelătorie. Căci Dumnezeu nu ține în seamă vremurile de neștiință, dar poruncește acum oamenilor de pretutindeni să se pocăiască. (Fapte 17,30)

În Efeseni 4,28 citim: „Cine fură să nu mai fure”. Fie că am fost înșelători față de Dumnezeu, furând din dreptul Lui, fire că am fost înșelători față de semenii noștri, noi, trebuie să lepădam ori ce fel de înșelătorie. Domnul Isus ne primește, dacă venim la El prin credință, ne dă iertarea pe trecut dacă i-o cerem, ne mântuiește și ne face curați prin scump sângele Lui, curs pe cruce.

ORICE FEL DE PREFĂCĂTORIE

Prefăcătorie, înseamnă hipocrizie adică fățarnicie, o simulare, o imitație.

În adunarea noastră ca și în alte multe adunări, sunt multe persoane prefăcute. Credința lor este o simplă imitație fără valoare. Își dau aere de sfinți și în realitate sunt niște prefăcuți. Ei știu să judece pe alți, și totodată știu să-și ascundă prefăcătoria lor. Dragostea lor este numai prefăcătorie. Simulează pocăința pentru diferite scopuri, care după ce și le-au realizat, se leapădă de ea.

Unii zic că vin la adunare ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, dar în realitate au alte gânduri rele și urâte. Unii merg cu prefăcătoria ceva mai departe. Ei caută să predice altora Evanghelia, în timp ce viața lor este în plin desacord cu Evanghelia. Ce prefăcătorie.

(Va urma)

REFORMA LUI LUTHER

Chiar când cerul e plin de nori, câteoa stea mai răzbește să arunce câteoa rază de lumină. Așa a fost cu reforma lui Martin Luther. Nimeni nu era mulțumit de viața bisericească, de felul de viețuire; dar nimeni n'a luat inițiativa înnoirii. La 10 Noembrie 1483 în Eisleben, Germania, într'o familie se născu cel ce avea să devină scânteia reformei credinței creștine. Părinții i-au fost simpli țărani. Copilăria și-a petrecut-o în școala din Mansfeld și Magdeburg. Dotat cu o minte ageră a putut să câștige prietenia și simpatia educatorilor săi.

Era omul inițiativei. Chiar în copilărie se punea în fruntea mai multor elevi de școală și mergea la sărbători cu colinda. Fîind sărac nu avea mijloacele cu care să se întrețină în școală. Dar nu s'a dat bătut. A trebuit de multe ori să se oprească și să judece dacă nu ar fi mai bine să plece ca lucrător la mine, însă niciodată nu s'a întors, ci lua noi hotărâri și mergea înainte. A știut să găsească mijlocul prin care să facă față nevoilor.

Era omul cântului. E unul din oamenii cari a iubit mai mult cântările. De aici și inspirația care l-a făcut creatorul atâtor cântări religioase. El a acel care a introdus în biserică sa orga. În copilărie chiar era unul din cei mai cântăreți. În cântare puna toată durerea și mahnirea sa, își îneca tot chinul și găsea mângăierea lăuntrică. Prin cântare de multe ori înduioasa inimile celor ce-l ascultau și nu odată prin cântare și-a găsit bucată de pâine sau hăinuța.

O boală gravă la dus pe calea pocăinții. Cugetul său s'a trezit la gândul că e un păcătos; îi era frică de moarte și nu avea pacea inimii. Au venit apoi mai multe împrejurări cari l-au adus la Dumnezeu. Așa într'o zi s'a tăiat cu sabia; altădată un prieten a fost asasinat; odată un trăznet a căzut tocmă lângă el. Acum Luther a căzut în genunchi și a jurat să lucreze pentru mântuirea sufletului său. Imediat s'a dus la un călugăr anume Staupitz care îi spuse: „Priveste la rănilor lui Isus, la sângele ce l-a vărsat pentru tine; acolo harul lui Dumnezeu îți se va descoperi. Aruncă-te în brațul Răscum-părătorului, încrede-te în El și vei fi mântuit”. Acum Luther își mărturisește credința și pornește într'o viață nouă. De acum el înțelese adevărul Evangheliilor, și porni cu el înainte.

A ajuns profesor la Universitatea din Wittenberg și mai târziu ajunse și slujitorul bisericii. A făcut o călătorie la Roma, de unde s'a întors desamăgit de speranțele sale.

Iubea foarte mult rugăciunea. Odată a declarat „lucrul m'a prădădit atât de mult încât nu-i pot da reușită fără trei ceasuri de rugăciune”. Dimineața se ruga mult

apoi, pleca la biserică și numai după acesteia începea să facă celelalte lucrări.

Citea mult Biblia. Pe vremea aceea Bibliile erau rari. Dar pentru ca să poată citi cuvântul Domnului, Luther se ducea în fiecare zi în biblioteca Universității unde o citea cu sete și nesaț.

Cu ocazia vânzării indulgențelor pentru iertarea păcatelor, Luther se ridică și se face propovăduitorul adevărului biblic. Afîșează pe ușa bisericii sale 95 de puncte ale crezului său cari au trezit credin-

țele oamenilor. A trebuit să sufere mai târziu, dar n'a dat înapoi. La un congres unde a fost chemat să și dea socoteala, el a spus: „Jată-mă! Nu pot altfel! Dumnezeu să-mi vie în ajutor! Amin!” A fost plin de curaj, și a mers înainte. Așa a învins.

Mai târziu a tradus Biblia în limba germană, a întocmit o carte de cântări, devenind astfel omul care o întronat o viața bisericească.

DE LA UNIUNE

Atragem atenția comunităților care nu vor trimite tabloul despre membrii lor cari fac parte din comitetul Uniunii, că nu vor mai putea fi reprezentate în comitetul Uniunii de persoanele ce le vor trimite până nu vor anunța biroul Uniunii oficial și în scris.

Cerem aceste tablouri tuturor comunităților, chiar și celor ce au trimis astfel de tablouri încă de anul trecut, deoarece comunitățile au făcut schimbări de persoane și numai corespunde tablourile cu situația actuală. Ținem să atragem atenția comunităților că nu e permis să facă schimbări de felul acesta decât numai în cazurile prevăzute de statut. De aceea cerem aceste tablouri ca să putem stabili în mod oficial cine sunt membrii comitetului Uniunii.

Nu vor trimite astfel de tablouri comunitățile cari au trimis după întâia și a doua comunicare făcută în ultimul timp în „Farul Creștin” prin care am cerut aceste tablouri. Sunt unele comunități cari cred că dacă noi știm cine sunt reprezentanții lor în comitetul Uniunii, nu mai e nevoie să ne trimeată tabloul de numele și adresele lor. Ținem să precizăm, că fie că știm sau nu știm aceasta, toate comunitățile sunt datoare să ne trimeată în mod oficial tabloul despre membrii lor în comitetul Uniunii, cât și adresele lor exacte.

Accasta este pentru ultima dată când mai cerem acest lucru și cred că am spus destul de lămurit ce vrem.

• • •

Fr. M. Dumitrașcu, secretarul Uniunii a vizitat, cu ajutorul Domnului următoarele biserici creștine baptiste din jud. Caraș: Prîlipet, Rudăria, Lăpușnicul Mare, Soțolari, Anina, Reșita, Știnăpari și Moldova Nouă.

Intre alte multe lucruri bune pe care le-a constatat fratele în aceste biserici, unul din cele mai de seamă este „Orfelinatul Creștin Baptist” din Prîlipet. Accasta este o instituție care ne face cinste și este vrednică de toată atenția și sprijinul frăției. În această instituția domnește ordinea, curățenia și un spirit creștinesc deosebit. Copii ce sunt

creșcuți în acest institut, vor fi mult folositori societății.

În toate bisericile vizitate s'a putut constata că poporul Domnului e un popor evlavios, jertfitor și hotărît a urma Domnului cu credință statornică. În aceste părți lucrează hătrânel și cunoscutul lucrător Ioan Șuveț înconjurat de un grup de lucrători destoinici, activi și jertfiți cauzei Evangheliilor Domnului Isus, pe care o vor duce-o la mari biruinți. Domnul să-i binecuvinteze cu îndoite puteri.

• • •

Intrucât din multe părți ne comunică că, d-nii ofițeri de Stare Civilă pretind felurite acte greu de procurat pentru a putea dovedi identitatea lor atunci, când cer să li se facă schimbarea numelui, dăm mai jos în copie adresa Onor. Minister al Cultelor și Artelor prin care ne face cunoscut că se poate prezenta orice act din care rezultă vârsta și confesiunea celor ce solicită aceasta:

ROMÂNIA

Ministerul Cultelor și Artelor
Direcțiunea Cultelor
D-ului Președinte al Uniunii
Comunităților Creștine Baptiste din România, B-dul, Basarab Nr. 56 bis — Loco —
1. IV. 1940
Nr. 13.191/1940

Domnule Președinte,

La raportul Dvs. Nr. 78/1940, vă rugăm să binevoiți a pune în vedere reclamanților, că pot prezenta act din care ar rezulta vârsta și confesiunea solicitanților.

Director: (ss) **Z. Păclișanu**

Șeful serviciului:

(ss) **G. Georgescu Theologu**

**CINE ÎȘI PĂZESTE
GURA ȘI LIMBA,
ÎȘI SCUTEȘTE SUFLETUL
DE MULTE
NECAZURI**

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN COM. SALLAȘUL DE SUS în ziua de 4 Iunie a. c. a avut loc înmormântarea fr. Gusiță Constantin în etate de 49 ani, de care au rămas îndurerate mamă cu 5 copii. Serviciul religios a fost ținut de frații Cornea D., și I. Rusu. Au luat parte mulți ascultatori.

IN COMUNA SINTEA MARE, jud. Arad în ziua de 28 Iunie a. c. s'a ținut înmormântarea tinerei Catia Ungureanu. Serviciul a fost condus de fratele Borha Mihai din Nădab, ajutat de fr. N. Ungurean, Arad, la care serviciu a luat parte un numeros popor. Dumnezeu să-i mângâie pe cei întristați.

LA MĂDERAT, JUD. ARAD a avut loc în ziua de 17 Iunie a. c. a doua zi de Rusaliu serbarea Societății tineretului. O zi de mare bucurie la care au luat parte frații din mai multe comune și un numeros public din loc. Serviciul a fost condus de frații Victor Teodosiu predicator și Iosif Chiș seminarist. La aceasta bucurie au luat parte mulți tineri, a cântat corul din Târnavă, și muzica din loc împreună cu cea din Arăneag. Serbarea a fost împodobită cu poezii, cântări, și dialoguri.

IN ZIUA DE 11 IUNIE a. c. a avut loc înmormântarea fratelui Titus Illusiuc în etate de 72 ani din com. Petriceni. Serviciul înmormântării a fost ținut de fr. Loghin Motrescu, ajutat de fr. Toader Grijincu.

IN ZIUA 15 IUNIE a. c. a avut loc înmormântarea sorei Floarea Calancea din Pătrăuți de jos în etate de 43 ani. Serviciul de înmormântare l-au ținut frații predicatori Nicolae Bejenariu și Loghin Motrescu. A cântat corul mixt condus de Aurora Motrescu.

IN ZIUA DE 16 IUNIE a. c. a avut loc deschiderea casei de rugăciune din com. Corcești, care a fost închisă timp de 2 ani. Cuvântul Domnului a fost vestit de fr. L. Motrescu, C. Buraciuc și P. Belmegea. Corul de sub conducerea Aurei Motrescu a cântat mai multe bucăți spre lauda Domnului, iar opt tineri au promis că vor urma Domnului prin botez.

IN ZIUA DE 16 IUNIE a. c. prima zi de Rusaliu, Biserica Baptistă Română din București, str. Locot. Aurel Botea a avut o frumoasă serbare a surorilor, la care a luat parte mult popor, frații și surori din bisericile din București. Din Cuvântul Domnului au vorbit frații Gh. Popa, Gr. Tăcălău și alți. Corul din loc și din biserică din str. Apele Minerale combinat a cântat mai multe cântări spre slava Domnului. Serbarea a luat sfârșit într-o caldă atmosferă frățească.

IN ZIUA DE 23 IUNIE, BIS. BAPT. DIN REGINA MARIA — BALCIC a avut un frumos program al tineretului, cu poezii, soluri și convorbiri minunate declamate de către tinerele fete din loc.

Programul a fost aranjat și condus de sora Ana Brădiceanu, elevă în Școala de Fete din București. Prietenii din loc au avut mare satisfacție așteptând cu bucurie sufltească viitorul botez din Caliacra — Dobrogea.

IN ZIUA DE 27 IUNIE IN ȘIPET, JUD. TIMIȘ a avut loc înmormântarea fratelui Nicolae Adam. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. Ioan Gruiă, ajutat de fr. Ioan Bălcu. A luat parte un mare număr de popor, care a ascultat cu bucurie Cuvântul Domnului.

FRĂȚII DIN COM. IANOȘDA, JUD. PIIOR, au avut mare bucurie la 9 Iunie a. c. având vizitatori de prin com. vecine. După masă tineretul din loc a desfășurat un frumos program, compus din poezii, cântări, duete și soluri. A cântat muzica din loc.

A luat parte la acest program și câțiva din tineri dela Gurbediu. Programul a fost condus de sora Marioara Beltechi. S'a citit din: Exp. I. Ioan 2:12—16. A vorbit din Cuvântul Domnului fr. Chiș Dumitru. În ziua de 24 Iunie a. c. frații au avut o nespūsă bucurie cu ocazia primului botez ținut în comună.

Au fost botezate 10 suflete. Actul botezului a fost săvârșit de fr. Hălmăjan Pavel, ajutat de fr. Mocuța Mojșe.

Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. Bălaj Gh. lucrător în biserică și sora Lia Pop, abs. a șc. de fete, care a venit pentru înființarea soc. femeilor.

IN ZIUA DE 17 IUNIE a. c. Cercul fetelor „Crinul” din Timișoara a dat o frumoasă serbare, la aceasta serbare au luat parte mai mulți frați din jurul Timișoarei. Programul s'a deschis cu rugăciune, după care a urmat citirea textului de președinta cercului E. Socaciu. Ne-am bucurat de prezența tânărului misionar Pit. Popovici, care ne-a vorbit despre viața jertfită lui Hristos, după care tinerile noastre după munca ce au depus, au încasat suma de 3000 lei din care 2000 lei le-au vărsat la Fondul de Zidire.

BISERICA BAPTISTA DIN CHILIA NOUA a avut o frumoasă serbare de Rusaliu, la care a luat parte șapte biserici. A cântat corul din Carahmahmet și corul local a luat parte și fr. Rusovici Condrea din Slobozia, jud. Cetatea Albă. Au fost mai multe poezii, convorbiri, duete și soluri. Programul a fost condus de fr. Lebedenco.

IN BISERICA BAPTISTA MAGHIARA DIN SALONTA s'a ținut un botez, de fr. Emil Jiva ajutat de Jiva Pavel, părintele său și Vass Ioan la 17 Iunie a. c. Domnul să binecuvinteze lucrul său și mlădițele de curând sădite.

LA ARAD în Dumineca 23 Iunie a încetat din viață pe drum, pe când mergea la adunarea din Pârneava, sora Emilia Mărian de 67 ani.

În fața unui public numeros fr. păstor Ioan Truța din Arad — a ținut un serviciu impresionant; — fiind ajutat și de frații N. Oncu, N. Iovin, Nechifor Marcu.

Sora Gheorghina Mladin a declamat o poezie. A cântat un quartet și corul combinat din Bis. Pârneava și Șega. A luat parte un public numeros.

Cum predica Ap. Pavel

(II. Cor. 4:1—10)

Fără meșteșugiri ș' viclesug.

Prin arătarea adevărului.

Ca adevărul să poată fi primit de orice cuget.

Cu claritate pentru toți cei ce doreau mântuirea.

Numai Evanghelia slăvită a Domnului Isus.

Ca nu rob al Domnului Isus.

Din toată inimă.

Cu dor ca lumina cunoștinții slavei lui Dumnezeu să strălucească pe fața lui Isus Hristos.

Chiar prin greutate.

Cu o putere ne mai pomenită dela Dumnezeu.

Considerând mesajul mântuirii ca pe o comoară.

Plin de nădejde.

Ca în el să se vadă viața lui Isus.

Inimile noastre sunt adânc îndurerate după prea iubirii noastre frați basarabeni. Care sunt cei mai tineri în credință din întreaga țară. Înainte de 1916 erau vreo câțiva iar acum sunt aproape 15 mii.

Focul suferinței nu i-a crutaș, sunt simpli, dar credincioși iubesc cu foc pe Domnul, și s'au grăbit să completeze aceasta prin viața lor practică. Ei așteaptă ajutorul nostru prin rugăciuni, ei așteaptă ca noi să continuăm lucrul lor, pentru Hristos pe care l-au început ei când erau în frumoasa noastră țară. În durerile, în suferințele lor mari se vor bucura când vor auzi că noi ne rugăm pentru ei, și continuăm să facem ce au început ei pentru Domnul.

Frații noștri din Basarabia

Dumnezeu a lucrat mult în Basarabia. Sângele Domnului Isus a spălat mii și mii de suflete. Duhul Sfânt nu numai a născut din nou, ci le-a întărit cu prezența Lui binecuvântată ca să poată fi martorii Dumnezeului celui viu până la moarte.

În Basarabia m'a întâlnit Mântuitorul meu, acolo i-am predat vieața. Mi'aduc aminte de frământările mele lăuntrice, de zbuțimul meu sufletesc. Căutam pretutindeni mântuirea sufletului meu, îndepărtat de Dumnezeu și împovărat de păcate, dar nu găseam. Nopti dearândul cercetam cele mai bune sisteme de educație, dar toate acestea nu-mi dădeau nimic. Desnădăjduit și sătul de vieață m'am întors acasă.

Ocazional am mers la o biserică baptistă. Prezența lui Dumnezeu era așa de puternică, încât m'am simțit într-o lume nouă departe de vieața josnică, într-o lume, unde Dumnezeu era totul. Acea zi petrecută în mijlocul lor, a fost o zi hotărâtoare pentru vieața mea. Duhul lui Dumnezeu lucra cu mare putere în ultimii ani. Când mă gândesc la ceea ce făcea Dumnezeu prin ei, mă simt înălțat sufleteste.

Plini de râvnă

Știau să prețuiască harul mântuirii, știau să înlăture toate piedecile din calea sfințeniei. Făceau tot ce puteau, numai ca Împărăția lui Dumnezeu să se răspândească în inimile păcătoșilor. În zile de vară în plin lucru jertfeau câte o zi două pentru rugăciune și întărire sufletescă, iar seara chemau lumea la evanghelizare. Duhul lui Dumnezeu lucra puternic. La evanghelizarea copiilor până la 16 ani, care se ținea din când în când, am văzut mulțime de copii, care plângeau așa de tare, că întregul serviciu divin trebuia întrerupt cu cântări. Duhul lui Dumnezeu trezea conștiințele împovărate de păcat, iar Sângele Domnului Isus spăla orice nelegiuire.

Parcă-i văd...

Erau simpli, dar mai ales săraci, cu privirea plină de bucuria nevinovăției. Un cerc de vre'o douăsprezece biserici cu vre'o 600 membri susțineau doi misionari și o lucrătoare între surori. Plă-

teau vre'o 4600 lei lunar fără alte cheltuieli.

Din cauza unei operații a trebuit să mă retrag dela lucru. Ei au făcut sedință ca să-mi plătească tot timpul cât nu pot lucra. „Noi suntem răspunzători înaintea lui Dumnezeu de sănătatea ta”! ziceau ei. Eu le-am răspuns că zadarnic stăruiesc ei, căci așa ceva nu voi primi niciodată, pentru că Dumnezeu nu-mi va îngădui să mă folosesc de bani nemuncați, mai bine aș vrea să mor, decât să primesc banii pentru care nu m'am ostenit. Ei au rămas nemulțumiți, dar ne-au cerut din nou hotărâre că nu-i vom părăsi. Le-am vorbit în felul acesta pentru că erau darnici, dar mai ales săraci. Adesea ziceau: „Noi facem prea puțin pentru Hristos”. De multe ori le-am spus să dea mai puțin, am încercat să le mai opresc, pentru că dădeau din lipsă. Dar surorile încărcate cu dragostea lui Hristos odată pe săptămână mergea să lucreze orfanilor, bolnavilor, sau celor mai săraci din sat. Casele

orfanilor răsuna de cântece pentru slava Domnului. Le torceau sau le țeseau pânză. În casele bolnavilor mergeau după anumite rânduiri cu diferite daruri, mâncări și medicamente. În iarna aceasta multe femei sărace au fost ajutate cu lemne, nutreț pentru vite, etc. Totuși le auzeam: „Am lucrat prea puțin”. Văra însă era o lucrare triumfătoare în închisori și în spitalele. Umilite, slabe, pline de bucurii mergeau pe calea jertfei și a crucii cu mulțumire în inimă. Cu câteva zile înainte am primit o scrisoare, în care-mi spuneau, că dintre bolnavii unii au primit pe Hristos.

Când m'am despărțit ultima dată de ei, biserica era așa de plină de prezența lui Dumnezeu, încât mirat, mă gândeam: „Doamne prea mari sunt lucrările Tale!” Cred că ei care s'au lăsat în mâna lui Dumnezeu, vor rămânea sfinți mai departe în toate împrejurările acestei vieți trecătoare.

UN BASARABEAN

PRIN VALURI ȘI FURTUNI

„...Fraților noștri basarabeni... de cari suntem despărțiți”.

Prin zbuțimul puternic al vieții trecătoare,
Furtuni venind dearândul apar îngrozitoare,
Marea urlă'ntruna, norii cerul impresoară,
Și stânci din temelie privindu-i se'nfioară.

Ploi, grindeni, și torente năprasnic mai lovesc,
Spălând, albind întruna ce nu-i dumnezeesc.
Din negura cea deasă din mijlocul furtunii
Voci multe'n tunecoase prin aer tot răsună:

„Vei sta tot în furtună?
Vei sta oare mereu?
Acesta-i începutul,
Ce apasă atât de greu...”!

Purtat de valuri negre, zdrobit de pietre mari...
Stă adâncit în sine și nu se dumnezeesc,
Cu ochii mari deschiși și totuși nu privește
O altă voce blândă mereu îi tot sopteste:

„Neliniștit și tulbur ești
Astfel mă nesocotești
Vezi toată suferința ta
Vine 'ntăi, asupra Mea”.

În tainica durere mereu se luminează
Și'n sufletul său cântă mii de melodii
Acolo este DOMNUL, acolo-i cântă slavă
Acolo o lumină și veșnic bucurii.

Să Te smulg din suflet Eterna mea iubire
Să mă despart de Tine dulcea fericire?
Să te alung pe Tine eternul Creator!
Mai bine lasă-mă, lasă-mă să mor...

PESCARU